

โรม 11:33-12:2
นี่คือพวกเรา
"เทววิทยาที่ดำรงชีวิตได้"

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ
20 กันยายน 2026

อธิษฐานสัปดาห์ที่แล้ว เราเริ่มชุดบทความที่พิจารณาคำนิยามสี่ประการที่ประกาศไว้ของนิกายของเรา และด้วยเหตุนี้ของคริสตจักรของเราเราเริ่มต้นด้วยคำนิยามของ "ท้องถิ่นที่สมบูรณ์" และคำพูดของพระเยซูเกี่ยวกับคริสตจักรเจ็ดแห่งในวิวรณ์ พร้อมข้อความเจ็ดข้อที่ปรับให้เหมาะสมกับคริสตจักรท้องถิ่นแต่ละแห่งและบริบทท้องถิ่นของพวกเขาในคำนิยามนี้ เราเห็นว่านิกายของเรา A Covenant Order of Evangelical Presbyterians (ECO) มีความปรารถนาที่จะช่วยให้คริสตจักรท้องถิ่นเช่นของเราเจริญรุ่งเรืองเพื่อพระเยซู และทำงานหนักในการสนับสนุนคริสตจักรแต่ละแห่งในบริบทท้องถิ่นของตน

วันนี้เรามองคุณค่าของ "เทววิทยาที่อยู่อาศัยได้" และบางคน เมื่อได้ยินคำนั้น คุณก็คิดว่า "เทววิทยาที่อยู่อาศัยได้" เป็นคำที่ขัดแย้งกันในแง่คำศัพท์ใช่ไหม? "ใช่ไหม? หมายความว่า: เมื่อเราได้ยินคำว่า "เทววิทยา" หลายคนคิดว่า "ความรู้ในหัว" ไม่ใช่ "อยู่ได้" โรงเรียนเทววิทยา ปริญญาเทววิทยา และหนังสือที่อ่านยากเมื่อหลายศตวรรษก่อนเรานึกถึงภาษาในพระคัมภีร์อย่างกรีกและฮีบรู ประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ และพยายามที่จะใส่ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ไม่มีที่สิ้นสุดลงในสมองที่จำกัดของเรา และมันเหมือนกับว่าเราปวดหัวแค่ ฟัง สองประโยคสุดท้ายนั้น ยังไม่ต้องพูดถึงการมีส่วนร่วมในบทสนทนาทางเทววิทยาจริงๆ

แต่ประเด็นคือ เทววิทยาคริสเตียนไม่เคยถูกออกแบบมาให้แบบนั้น เทววิทยา โดยพื้นฐานแล้วคือการศึกษาศาสนาที่นั่นคือความหมายของคำนี้โดยตรง: "theo" มาจากภาษากรีกแปลว่าพระเจ้า และ "ology" มาจาก "logos" ซึ่งหมายถึงคำ หรือเหตุผล หรือการศึกษาดังนั้น เทววิทยาคือคำหรือการศึกษาเกี่ยวกับพระเจ้า — เช่นเดียวกับชีววิทยาคือการศึกษาวีชีวิต และดนตรีวิทยาคือการศึกษาดนตรี

เทววิทยาพระคัมภีร์มีส่วนร่วมทั้งจิตใจ และสามารถเป็นเรื่องที่มีปัญญาลึกซึ้งแต่ไม่ได้ตั้งใจให้เป็นแค่การฝึกฝนทางปัญญาหรือวิชาการเท่านั้นมันถูกสร้างมาเพื่อการดำเนินชีวิตเฉลยธรรมบัญญัติ หนึ่งในหนังสือที่เก่าแก่ที่สุดในพระคัมภีร์ กล่าวไว้ใน 6:6-7 ว่า "ถ้อยคำเหล่านี้ที่เราสั่งให้เจ้าในวันนี้อาจอยู่ในใจของเจ้าจนกระทั่งใจลูกหลานของเจ้าพูดถึงมันเมื่อเจ้านั่งอยู่บ้าน ขณะเดินบนถนน เมื่อเจ้านอนลง และเมื่อเจ้าลุกขึ้น" (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:6-7) ไม่มีอะไรเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางวิชาการมันอยู่ในใจของเรา และถูกใช้ชีวิตในสถานที่ประจำวัน

ข้อความวันนี้มาจากโรมโรมน่าจะเป็นหนังสือในพระคัมภีร์ที่ผู้คนเชื่อมโยงกับ "เทววิทยา" ในแบบที่ "เข้าใจยากและรู้ด้วยสมอง" มากที่สุดและมันก็จริง คุณต้องคิดให้ดีเมื่ออ่านโรม โดยเฉพาะ 11 บทแรกเปาโลเสนอว่าไม่ว่าคุณจะเป็นชาวยิว คนต่างศาสนา ศาสนา หรือไม่เชื่อศาสนา ทุกคนก็อยู่ในสภาพเดียวกัน — บาปแยกเราออกจากพระเจ้า และเราไม่มีทางเลือกใดด้วยตัวเองที่จะปรับตัวให้ถูกต้องกับพระองค์แล้วพระองค์ชี้ให้เราเห็นพระเยซู: การให้อภัยที่เรามีในพระองค์ การเติมเต็มพันธสัญญาเดิม ที่พระเยซูประทานสันติสุขกับพระเจ้า เราได้รับการรับเลี้ยงเข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้าผ่านความเชื่อในพระเยซู เราเต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อดำรงชีวิตเพื่อพระองค์ และต่อไปเรื่อย ๆ

แล้วเมื่อจบบทที่ 11 เปาโลไม่มีเหตุผลจะพูดอีก จึงร้องเพลงตามตัวอักษร มันคือ doxology — doxa ในภาษากรีกแปลว่า "สรรเสริญ/รุ่งโรจน์" บวกกับคำที่คุ้นเคยว่า "ology" นี่คือการยอคำสรรเสริญและสรรเสริญสำหรับทุกสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนหน้าดังนั้น ขอเริ่มอ่านข้อสุดท้ายของบทที่ 11 ก่อน (โรม 11:33-36)

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากทุกสิ่งที่เขาเขียน — ทั้งหมดตั้งอยู่บนประวัติศาสตร์พันธสัญญาเดิม — เปาโลจึงเน้นที่พระคริสต์อย่างเต็มที่ในโรม พระเยซูคริสต์ที่ถูกตรึงกางเขนและฟื้นคืนพระชนม์คือจุดสูงสุดของทุกสิ่งและสิ่งที่เราเพิ่งอ่านคือปฏิกิริยาระดับสัญชาตญาณของเขามันเป็นการสรรเสริญ ประหลาดใจ และน่าเกรงขามในความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ในความรู้และความเข้าใจลึกซึ้งของพระองค์ที่เกินกว่าเรามาก แม้เราจะพยายามแค่ไหนก็ตามเราไม่สามารถเข้าใจพระเจ้าได้อย่างเต็มที่: เทววิทยาและคำพูดของเราเกี่ยวกับพระองค์ จะล้มเหลวเสมอ

และยังมีคำถามเชิงวาทศิลป์ในข้อ 35: "ใครเคยให้พระเจ้าตอบแทนพระเจ้า?"

พระเจ้าไม่ได้คิดคำนึงอะไรกับพวกเราเลยเราเป็นใครกัน เมื่อพิจารณาจากสิ่งที่พระองค์เป็นและทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ? ไม่มีอะไรเลย! เราไม่มีอะไรเทียบเท่ากับพระเจ้าได้เลย! และเปาโลยืนยันในข้อสุดท้ายว่า "เพราะจากพระองค์ ผ่านพระองค์ และทุกสิ่งก็เป็นของพระองค์" เราไม่ได้มีส่วนร่วมอะไรเลย — ไม่ว่าจะทางกายภาพหรือทางจิตวิญญาณดังนั้น เปาโลจึงสรุปว่า: "ถวายเกียรติแด่พระองค์ตลอดไป! อาเมน!" นั่นคือวิธีที่เขาจบสืบเอ็ดบทของเทววิทยา: ด้วยคำสรรเสริญดังนั้น คำสรรเสริญนั้นจึงเป็นคำตอบของเราต่อพระเจ้า — อาเมน?

จากนั้นเราก็เข้าสู่บทถัดไปทันที — และจำไว้ว่าเมื่อเปาโลเขียน หมายเลขบทและข้อพระคัมภีร์ยังไม่มีอยู่ ดังนั้นจึงไม่มีความรู้สึกว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนแปลงขณะอ่าน และนี่คือสิ่งที่เขาเขียนใน โรม 12:1-2

เปาโลเขียน "ดังนั้น" มากมายตลอดจดหมายของเขา แต่บางทีไม่มีคำใดมีน้ำหนักเท่ากับคำนี้ "ดังนั้น"

นี้อยู่ในแง่ของทุกสิ่งที่เขาเขียนมาจนถึงตอนนี้ — เป็นจุดสูงสุดของเทววิทยาที่เข้มข้นทั้งหมดนั้นและด้วยเหตุนี้ เขาจึงเปลี่ยนไปสู่การประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติของทั้งหมดว่ามันส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของเราอย่างไร นี่คือสิ่งที่ทั้งหมดนี้นำไปสู่ และเปาโลกำลังกระตุ้นให้เรามุ่งไปสู่สิ่งนี้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงความเมตตาของพระเจ้า — ซึ่งพระองค์เพิ่งกล่าวถึงเมื่อครู่ในบทที่ 11:32 และที่ได้ก่อตัวขึ้นตั้งแต่บทที่ 9 — เราจึงเป็นหนี้พระเจ้าทุกสิ่ง ดังนั้น เราจึงถวายตัวเองเป็น "เครื่องบูชาที่มีชีวิต"

มันเป็นคำที่ขัดแย้งกันเองทุกการบูชาขัยในยุคนั้นพวกเขาล้วนตายหมดนั่นแหละคือความหมายของการเสียสละ — ใช้ไปแล้วจบมันไม่ใช่การบริจาคม —

มันคือการเสียสละและมันก็มีความแตกต่างระหว่างสองสิ่งนี้เมื่อคุณกินเบคอนกับไข่เป็นอาหารเช้า ไก่ก็จะบริจาคม แต่หมูเป็นคนถาว ขเปาโลไม่ได้บอกให้ถวายตัวเองเป็นการบริจาคมเราถูกเรียกให้ถวายตัวเองเป็นเครื่องบูชา — แต่เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต ซึ่งทุกคนควรกล่าวว่า

"สรรเสริญพระเจ้า!" มันเหมือนกับว่าเราเป็นครึ่งหมูและครึ่งไก่และคำว่า "ถวาย"

เป็นคำภาษากรีกมาตรฐานในพระคัมภีร์ไบเบิลที่หมายถึงการนำเครื่องบูชาไปยังแท่นบูชา

เรากำลังวางตัวเองไว้ภายใต้การดูแลของพระเจ้า

ดังนั้น: เราถวายอะไร? ร่างกายของเรา คำกรีกคือ "somata" นี้ไม่ใช่ "เนื้อหนัง"

ในเชิงเปรียบเทียบที่เปาโลใช้คำกรีก "sarx" ในที่อื่นเพื่อพูดถึงธรรมชาติของบาปของเรา somata

นี่เป็นสิ่งที่ตรงตัว: ถวายร่างกายของคุณเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตกล่าวอีกนัยหนึ่ง ถวายทุกสิ่งของตัวเอง — มือ เท้า ศีรษะ หัวใจ...และอื่น ๆ เพราะร่างกายของคุณเคลื่อนที่ผ่านกาลเวลา ดังนั้นจงถวายปฏิทินประจำวัน โทรศัพท์ ทีวี ความสัมพันธ์ ทรัพยากรทางการเงิน สถานที่ที่คุณอาศัย ทำงาน และพักผ่อนด้วยทุกสิ่งที่คุณเป็นถูกถวายแด่พระเจ้า

นี่คือ "ศักดิ์สิทธิ์และน่าพ้อพระทัยต่อพระเจ้า" และเป็น "การนมัสการที่แท้จริงและเหมาะสม"

ของเราการนมัสการไม่ได้จำกัดอยู่ที่ 75

นาที่ในวันอาทิตย์หลายคนในปัจจุบันจำกัดการนมัสการไว้แค่เสียงดนตรีเท่านั้นนั่นเป็นมุมมองที่แคบมากและไม่ได้รับก

เมื่อเราปิดฉาก ผมอยากกลับไปส่วนที่เกี่ยวกับร่างกายของเราที่ถูกถวายเป็นเครื่องบูชามีชีวิตและการฟื้นฟูจิตใจของเรา เพราะสองสิ่งนี้เข้ากันได้จริง

ๆเปาโลไม่ได้อธิบายสองขั้นตอนเหมือนกับว่าคุณทำขั้นตอนหนึ่งก่อนแล้วค่อยทำอีกขั้นตอนหนึ่งแต่เป็นการมองตัวเองจากสองมุมมอง เพื่อให้เราเห็นภาพที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นว่าการติดตามพระเยซูหมายถึงอะไร

จิตใจที่ยังไม่ถูกเปลี่ยนแปลงโดยพระเจ้าจะมอบร่างกายให้กับสิ่งอื่น — ไม่ว่าจิตใจของคุณจะ เชื่อว่าคุ้มค่าอาจเป็นงาน
งานอดิเรก โทรศัพท์ แอลกอฮอล์ สื่อลามก การเมือง กีฬา ดนตรี... ไม่ว่าจิตใจของคุณจะหมกมุ่นกับอะไร
นั่นคือสิ่งที่ คุณจะมอบตัวเองให้ — และอาจเป็นหลายสิ่งที่แตกต่างกัน

จิตใจที่ได้รับการฟื้นฟูซึ่งเชื่อมโยงกับร่างกายที่ไม่ได้ถูกถวายเป็นเครื่องบูชามีชีวิตแด่พระเจ้า เป็นเพียง

"เทววิทยาหอคอยงาช้าง" ที่ไม่เคยถูกดำเนินชีวิตตาม จริงทั้งสองข้อสรุปนี้คือสิ่งที่นิกายของเรา

และดังนั้นคริสตจักรของเรา ต้องการช่วยให้เราหลีกเลี่ยงด้วยคำนิยามของ

"เทววิทยาที่ดำรงชีวิตได้" เราต้องการให้จิตใจของเราได้รับการฟื้นฟูโดยพระวิญญาณ โดยพระวาระของพระเจ้า

โดยชีวิต ความตาย

และการฟื้นฟูพระชนม์ของพระเยซู...และจากนั้นก็ดำเนินชีวิตตามที่เรากว้างร่างกายและชีวิตประจำวันของเราให้พระเจ้าในฐานะเครื่องบูชาที่มีชีวิต

ECO อธิบาย "เทววิทยาที่ดำรงชีวิตได้" ว่า:

"ความเข้มแข็งของศรัทธาของเราคือวิธีที่เราดำเนินชีวิตตามความเชื่อแบบปฏิรูปของเราอย่างไม่หยุดยั้ง —

จิตใจที่ได้รับการฟื้นฟูนำผู้คนให้เป็นตัวแทนของความเชื่อในพระเยซูทุกวัน"¹ สังเกต "จิตใจที่ได้รับการฟื้นฟู"

และแนวคิดที่ว่าเรา "เป็นตัวแทน"

ความเชื่อของเราในพระเยซูทุกวันเรามองเห็นสิ่งนี้ไหลออกมาจากข้อพระคัมภีร์วันนี้ที่เราถูกสั่งให้ถวายร่างกายเป็นเครื่องบูชามีชีวิต

และจิตใจของเราได้รับการฟื้นฟูและเปลี่ยนแปลงนี่คือแก่นแท้ของตัวตนของเราและเทววิทยาที่เราดำเนินชีวิตตามนั้นเป็นแขนงหนึ่งของเทววิทยาคริสเตียนที่เรียกว่า "ปฏิรูป"(ดูหน้าจอ)

เทววิทยาแบบปฏิรูปมักเกี่ยวข้องกับนักเทววิทยา เช่น นักบุญออกัสตินในต้นศตวรรษที่ 400,

นักกฎหมายชาวฝรั่งเศสในศตวรรษที่ 16 ที่ผันตัวมาเป็นศิษยาภิบาลและนักเทววิทยา จอห์น คาลวิน, จอห์น น็อกซ์ ศิษยาภิบาลและนักเทววิทยาชาวสก็อตในศตวรรษที่ 16 และคาร์ล บาร์ธ

นักเทววิทยาศิษยาภิบาลแห่งเจอร์มอนในศตวรรษที่ 20 ยังมีคนอื่น ๆ
แต่เหล่านี้คือผู้มีบทบาทสำคัญที่ช่วยเหลือหลอมรวมคทาวิทยาริฟอร์มของเรา

และเทววิทยาริฟอร์มส่วนใหญ่ก็อ้างอิงจาก 11 บทแรกของโรมัน รวมถึงความเชื่อเช่น:

- ทุกคนล้วนเปื้อนบาป แยกจากพระเจ้า;
- พระเจ้าคือผู้ทรงช่วยเรา — โดยความริเริ่มของพระองค์ ผ่านการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูบนไม้กางเขน;
- พระคุณของพระเจ้ามาก่อน และความเชื่อคือการตอบสนองของเราต่อมัน;
- พระเจ้าทรงเป็นผู้ปกครองเหนือประวัติศาสตร์ทั้งหมด;
- พระเจ้าเป็นพระเจ้าแห่งพันธสัญญา
ไม่ใช่แค่สัญญาหรือสัญญานี้ว่ก้อยพระองค์ทรงทำพันธสัญญากับประชากรของพระองค์ และในพระเยซู
พระองค์ได้เติมเต็มด้านของเราในพันธสัญญานั้น
- และทุกสิ่งในชีวิตทั้งหมดล้วนเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า — และพระเจ้าเท่านั้น

ดังนั้นสิ่งที่เราเห็นคือเทววิทยาที่ดำรงชีวิตนี้ไม่ได้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตเพื่อให้ถูกต้องกับพระเจ้าหรือหาที่ของเราหรือ
สันติสุขกับพระองค์แต่ทั้งหมดนี้เกี่ยวกับความริเริ่มของพระเจ้า — พระคุณที่ไม่สมควรได้รับ

ความเมตตาที่ไม่สมควรได้รับ และความ รักที่ไม่สมควร

ได้รับคำสั่งในพระคัมภีร์เกี่ยวกับวิถีชีวิตของเรามักเป็นการตอบสนองต่อสิ่งที่พระเจ้าได้ทำไปแล้ว — เช่น
งานของพระองค์บนไม้กางเขน ที่พระเยซูตรัสว่า "มันเสร็จสิ้นแล้ว" นั่นคือสิ่งสูงสุดที่พระเจ้า "เสร็จสิ้น"
ที่เราตอบสนอง! พระเยซูได้ทำงานแล้ว และมันก็เสร็จสิ้นแล้ว!

การตอบสนองของเราคือการเสียสละชีวิตและจิตใจที่ได้รับการฟื้นฟู

และการนมัสการที่แท้จริงและเหมาะสมที่เรามอบให้พระเจ้า

เหมือนกับคุณค่าของ "ท้องถิ่นที่สมบูรณ์" เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ค่านิยม "เทววิทยาที่ดำรงชีวิตได้"

นี้ขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ของคริสตจักรในการนำผู้คนไปหาพระเยซูที่เราอาศัยอยู่ ทำงาน

และพักผ่อนมันคือการให้การนมัสการที่แท้จริงและเหมาะสม

ขณะที่เรามอบตัวเองด้วยจิตใจที่สดใหม่ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนนี่คือวิสัยทัศน์ในชีวิตประจำวันที่เราสร้างขึ้นบนหลักเทววิทยา
ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีรากฐานมาจากพระคัมภีร์เรามุ่งเน้นการอบรมให้ผู้คนติดตามพระเยซู ผู้ที่ได้นมัสการ อธิษฐาน
สอน เทศนา รักษา และส่งเสริมผู้คนในขณะที่พระองค์เดิน พูด ฟัง เล่นเรือ กิน ดื่ม หัวเราะ ร้องไห้
และมีส่วนร่วมในชีวิตที่เหลือทั้งหมดพระเยซูไม่มีเทววิทยาหอคอยงาช้างและไม่เคยมอบร่างกายของพระองค์เพื่อภารกิจ
ทางโลก

ในบันทึกพระวรสารเกี่ยวกับชีวิตของพระเยซู พระองค์แสดงให้เห็นว่าการใช้ชีวิตทุกวันเพื่อพระสิริของพระเจ้า
 นั้นหมายความว่าอย่างไรพระองค์เป็นตัวอย่างของ "เทววิทยาที่ดำรงชีวิตได้" และข่าวดีก็คือ
 แม้พระองค์จะสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อเรา พระองค์ก็ยังมีชีวิตอยู่ —
 ฟินคินชิฟในวันที่สามพระเยซูคือเครื่องบูชาที่มีชีวิตคนแรกและพระองค์ทรงเรียกคุณ และเรียกข้าพเจ้า
 ให้ติดตามพระองค์ ดำเนินชีวิตตามเทววิทยาของเราทุกวัน โกลัซิดพระองค์มากขึ้นในการเป็นสาวกของเรา
 เชิญชวนผู้อื่นเข้ามา และนำพระสิริมาแด่พระเจ้าในทุกสิ่งและนั่นแหละเพื่อนๆ
 คือแบบอย่างของเทววิทยาที่ดำรงชีวิตได้ที่เราถูกเรียกให้ทำเช่นกันมาร่วมอธิษฐานกันเถอะ...อาเมน

¹ <https://eco-pres.org/vision/>